

Cambra de Comerç
de Manresa

RECULL DE PREMSA

Del 3 al 7 de novembre del 2016

Elaborat per: **catPress**
serveis de comunicació

Nacional

Sánchez diu ara que Catalunya és una nació

La majoria dels partits i polítics sobiranistes li retreuen no haver buscat abans l'acord

La resposta del PSOE al vot negatiu del PSC

Els set diputats catalans comencen a rebre els avisos que seran sancionats

Economia Nova reglamentació

Les cambres recelen de la nova llei

COMPETÈNCIA Tenen por que la futura cambra general de Catalunya les pugui diluir si es mira com està escrita l'actual proposta de text **GOVERN** Demanen més pes en el ple del nou ens **FINANÇAMENT** Reclamen una partida pública

Berta Roig
BARCELONA

El Consell General de Cambres de Catalunya, que aplega les tretze cambres catalanes, es va reunir ahir per primer cop després que el govern els hagi enviat la proposta inicial de text per la futura llei que les regularà.

Han passat ja sis anys des que el govern espanyol fulminés sense cap avís previ les quotes obligatòries que pagaven les empreses i que suposaven el principal suport econòmic d'aquestes institucions, i dos anys des que va aprovar la nova llei marc. Un temps que s'ha fet etern per a unes cambres que han arribat al límit de la seva capacitat d'aguantar un entorn de crisi i un model encara per concretar.

El text que els ha enviat el govern i que serà la base per a la llei que pretén entrar al Parlament en els mesos vinents, però, no els acaba de convèncer. Un dels més crítics amb la proposta és el president de la Cambra de Comerç de Lleida, Joan Simó, que no dubta a qualificar el text actual de "nyap", el qual deixarà les cambres, diu, "sense autonomia i gairebé sense competències". El que preocupa a Simó, i no és pas l'únic, és el paper

Les frases

“El text de proposta que ens ha passat la Generalitat és un nyap tal com està redactat”

Joan Simó
PRESIDENT DE LA CAMBRA DE LLEIDA

“Si una part de les funcions que fem són públiques, hi ha d'haver també finançament públic”

Domènec Espadale
PRESIDENT CAMBRA DE GIRONA

“Tal com està redactada la futura llei de la cambra catalana, no té un vessant territorial”

Pere Casals
PRESIDENT CAMBRA DE MANRESA

“La porta a incloure finançament públic no està tancada, i estem disposats a parlar-ne”

Xavier Gibert
SECRETARI D'EMPRESA I COMPETITIVITAT

que desenvoluparà la futura cambra general de Catalunya. Aquesta nova institució que preveu el text substituirà l'actual Consell de Cambres i centralitzarà la interlocució amb les administracions. Això,

ja d'entrada genera recels. Pel president de la Cambra de Comerç de Manresa, Pere Casals, “el text confereix un rol a aquesta nova institució que sorpren una mica perquè hi pot haver una superposició amb les funcions que fan les cambres”.

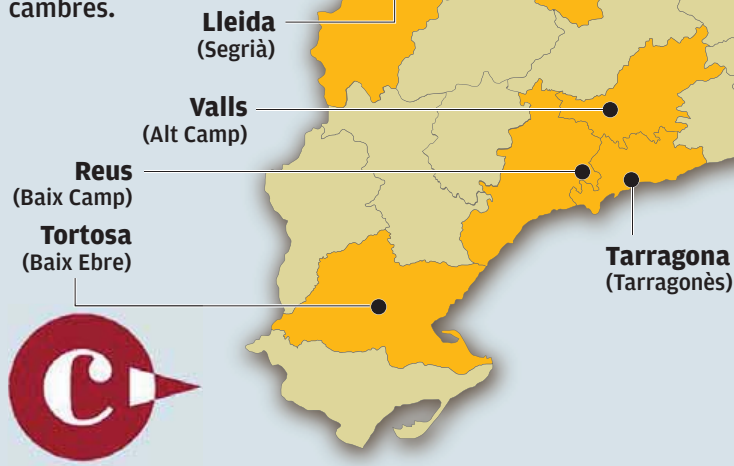
És una preocupació que es repeteix en el discurs d'altres presidents; el perill que, sense haver concretat bé quines han de ser les seves funcions, la nova cambra general pugui fer la competència a les cambres ja existents. En aquest sentit, el president de la Cambra de Comerç de Palamós, Xavier Ribera, creu que tot i que aquesta nova cambra general “pot ser un element positiu”, demana que la futura llei “concreti exactament la seva naturalesa, les seves funcions i la seva governança”. Aquest darrer element és, de fet, un altre dels punts que més preocupa ara mateix les institucions cameral.

El text que ha presentat el govern estableix que el ple de la nova cambra estarà format per 60 membres, dels quals tan sols 13 seran designats per les cambres territorials. Aquestes veuen en aquest model una manera de perdre pes i representativitat en el ple de la futura cam-

El mapa cameral català

Les cambres de comerç a Catalunya s'apleguen sota el Consell General de Cambres de Comerç de Catalunya, amb un ple format per 24 membres designats per les cambres de comerç.

El consell general passarà a ser substituït per la cambra general de Catalunya en la nova llei que prepara el govern. Aquesta Cambra General tindrà un ple amb 60 membres, dels quals només 13 seran designats per les cambres.

Facilitar i fomentar les fusions

Les cambres de Palamós i de Sant Feliu de Guíxols fa anys que treballen en la seva fusió. La supressió de les quotes camerals va animar-les a fer el pas i, tot i que en molts aspectes ja són una sola cambra, hauran d'esperar la nova llei per formalitzar la seva fusió. El govern té previst incloure en la llei d'acompanyament dels pressupostos per al 2017 una petita modificació que permetrà legalment la fusió, però no serà fins que hi hagi nova llei i convocatòria d'eleccions que es pugui tan-

car el procés. Un cop aquestes dues estiguin fusionades, probablement se'ls afegirà la de Girona, i així el mapa cameral es reduirà fins a 11 cambres. La voluntat de la llei, però, és reduir-lo encara més: “No plantejem cap desaparició de cambres però sí un mapa més racional”, apunta Xavier Gibert. El govern vol animar els processos de fusió, tot i que destaca que sempre des del voluntarisme. La veritat, però, és que per a l'executiu el mapa encara té marge per reduir-se.

bra en relació amb la que tenen ara al Consell General de Cambres, “és evident que tal com està redactat no es pot pensar que aquesta futura cambra tingui un vessant territorial”, diu el president de la de Manresa.

El major pes l'acabaran tenint les empreses que aportin finançament per a la nova institució, i això obre la porta al fet que acabí passant el que ja s'ha vist a la Cambra d'Espanya, i és que la dominin bàsicament les grans empreses sobre les pimes, que són les que formen majoritàriament el teixit empre-

L'APUNT

Torturada estratègia

Anna Ballbona

En la corrua de mítings electorals dels últims anys era curiós apreciar el vocabulari que utilitzava l'exlíder del PSOE per referir-se a Catalunya. "Singularitat" és el més gruixut que li recordo. Ara que ja no té càrrec ni al partit ni al Congrés, diu que sí, que Catalunya és una nació. Ara que busca convertir-se en l'home fort de l'ala –o l'aleta– d'esquerres d'un partit en flames i ca-

da cop més repenjat al reaccionarisme, ara pica l'ullet a Catalunya. És el gest antic de "si tu no hi vas, ells en tornen?" Personalitats socialistes prou diferents com Pere Navarro o Ximo Puig demanen aquests dies no caure en el tacticisme. Però sembla que tant els que encara hi són com els que són fora o volen tornar no deixen d'estar inspirats per una torturada estratègia.

Un nou marc per rellevar uns òrgans de govern caducats

■ L'aprovació del nou text és imprescindible per convocar eleccions ■ Els comicis s'haurien d'haver fet ja fa dos anys

Miquel Valls (Cambra de Barcelona) ha hagut de fer front a tensions dins el ple ■ ARXIU

B.R.
BARCELONA

"Anem a destemps perquè les eleccions a les cambres es fan per a un mandat de quatre anys i els equips actuals ja fa sis anys i mig que ocupen el càrrec, i això genera un cert desànim." Així de clar s'expressa el president de la Cambra de Comerç de Manresa, Pere Casals. I no és una opinió única. El món cameral és conscient que la situació extraordinària que suposa aguantar governs en funcions durant tant de temps comença a passar factura.

Fins que no s'aprovi la nova llei catalana de cambres no es podran convocar eleccions i això no serà ja fins l'any que ve. El procés per convocar eleccions a les cambres no és senzill, així que és fàcil imaginar un escenari en el qual s'arribin a acumular prop de dos mandats sense comicis.

Per Casals, el problema

és que passa el temps i "ja s'està fent llarg, cal fer unes noves eleccions que renovin els òrgans de govern".

La situació no és ni volguda ni provocada per les cambres, sinó que ha vingut imposada per aquest retard en la tramitació d'una llei que fa més de dos anys que balla pels despat-

Els actuals equips de govern han fet front a la crisi d'ingressos

xos de la Generalitat, relegada pel mateix escenari polític que ha dificultat la durada normal de les legislatures.

Cada cambra ho viu a la seva manera, però la més gran, la de Barcelona, fa mesos que viu certes tensions. La institució que presideix Miquel Valls té obert un expedient de la Generalitat arran d'una

denúncia d'un membre del seu ple, que sosté que la cambra ha pres decisions sense el quòrum necessari que marca la llei per a un ple que, a més, ha tingut dimissions recents. La Cambra ho nega però admet que el govern català ha obert un expedient informatiu arran d'aquesta denúncia.

Els actuals equips de govern de les cambres van iniciar el seu mandat afrontant la supressió de les quotes camerals per iniciativa del govern del socialista Zapatero. En aquests anys tots han hagut d'afrontar un entorn molt hostil marcat per la crisi i la forta caiguda d'ingressos.

Les pròximes eleccions deixaran pas als equips que hauran de consolidar les cambres al nou model que dibuixarà la futura llei catalana, i els que amb tota probabilitat, lideraran, amb més o menys ganes, els futurs processos de fusió. ■

sarial. Per la seva banda, des del govern, el secretari general d'Empresa i Coneixement, Xavier Gibert, recorda que el text enviat és tan sols una primera proposta i que s'ha fet amb les aportacions que ja han fet les cambres en les reunions que han mantingut amb el govern. També rebaixa les pors de les cambres al model de governança de la futura cambra catalana, "perquè ni és un model tancat ni és tampoc un model com l'espanyol, on el 50% dels membres del ple de la Cambra d'Espanya els designa l'administració".

Gibert també treu ferro a un altre punt que ha generat polèmica. La possibilitat que el govern pugui forçar la integració d'una cambra en una altra si aquesta acumula dos exercicis amb pèrdues:

El govern recorda que disposa de les cambres per perfilar el text

"Realment, no és cap novetat, l'únic que fem és concretar una opció que ja contemplava la llei anterior." I en tot cas, el secre-

tari aporta un altre punt de llum en un dels temes més sensibles, el finançament: "Si una part de les funcions que fem les cambres són de caràcter públic, sembla lògic pensar que hi hauria d'haver una partida pública de finançament", expressa el president de la Cambra de Girona, Domènec Espadale. El text que ha enviat el govern no ho contempla, però Gibert afirma que, tot i això, "la porta a incloure algun tipus de finançament públic a la nova llei no està tancada, estem disposats i obligats a parlar-ne". ■

Economia

Les cambres recelen de la nova llei

Reclamen una partida pública

01/11/16 02:00 - BARCELONA - **BERTA ROIG**

El Consell General de Cambres de Catalunya, que aplega les tretze cambres catalanes, es va reunir ahir per primer cop després que el govern els hagi enviat la proposta inicial de text per la futura llei que les regularà.

Han passat ja sis anys des que el govern espanyol fulminés sense cap avís previ les quotes obligatòries que pagaven les empreses i que suposaven el principal suport econòmic d'aquestes institucions, i dos anys des que va aprovar la nova llei marc. Un temps que s'ha fet etern per a unes cambres que han arribat al límit de la seva capacitat d'aguantar un entorn de crisi i un model encara per concretar.

El text que els ha enviat el govern i que serà la base per a la llei que pretén entrar al Parlament en els mesos vinents, però, no els acaba de convèncer. Un dels més crítics amb la proposta és el president de la Cambra de Comerç de Lleida, Joan Simó, que no dubta a qualificar el text actual de "nyap", el qual deixarà les cambres, diu, "sense autonomia i gairebé sense competències". El que preocupa a Simó, i no és pas l'únic, és el paper que desenvoluparà la futura cambra general de Catalunya. Aquesta nova institució que preveu el text substituirà l'actual Consell de Cambres i centralitzarà la interlocució amb les administracions. Això, ja d'entrada genera recels. Pel president de la Cambra de Comerç de Manresa, Pere Casals, "el text confereix un rol a aquesta nova institució que sorprèn una mica perquè hi pot haver una superposició amb les funcions que fan les cambres".

És una preocupació que es repeteix en el discurs d'altres presidents; el perill que, sense haver concretat bé quines han de ser les seves funcions, la nova cambra general pugui fer la competència a les cambres ja existents. En aquest sentit, el president de la Cambra de Comerç de Palamós, Xavier Ribera, creu que tot i que aquesta nova cambra general "pot ser un element positiu", demana que la futura llei "concreti exactament la seva naturalesa, les seves funcions i la seva governança". Aquest darrer element és, de fet, un altre dels punts que més preocupa ara mateix les institucions camerals.

El text que ha presentat el govern estableix que el ple de la nova cambra estarà format per 60 membres, dels quals tan sols 13 seran designats per les cambres territorials. Aquestes veuen en aquest model una manera de perdre pes i representativitat en el ple de la futura cambra en relació amb la que tenen ara al Consell General de Cambres, "és evident que tal com està redactat no es pot pensar que aquesta futura cambra tingui un vessant territorial", diu el president de la de Manresa.

El major pes l'acabaran tenint les empreses que aportin finançament per a la nova institució, i això obre la porta al fet que acabi passant el que ja s'ha vist a la Cambra d'Espanya, i és que la dominin bàsicament les grans empreses sobre les pimes, que són les que formen majoritàriament el teixit empresarial. Per la seva banda, des del govern, el secretari general d'Empresa i Coneixement, Xavier Gibert, recorda que el text enviat és tan sols una primera proposta i que s'ha fet amb les aportacions que ja han fet les cambres en les reunions que han mantingut amb el govern. També rebaixa les pors de les cambres al model de governança de la futura cambra catalana, "perquè ni és un model tancat ni és tampoc un model com l'espanyol, on el 50% dels membres del ple de la Cambra d'Espanya els designa l'administració".

Gibert també treu ferro a un altre punt que ha generat polèmica. La possibilitat que el govern pugui forçar la integració d'una cambra en una altra si aquesta acumula dos exercicis amb pèrdues: "Realment, no és cap novetat, l'únic que fem és concretar una opció que ja contemplava la llei anterior." I en tot cas, el secretari aporta un altre punt de llum en un dels temes més sensibles, el finançament: "Si una part de les funcions que fem les cambres són de caràcter públic, sembla lògic pensar que hi hauria d'haver una partida pública de finançament", expressa el president de la Cambra de Girona, Domènec Espadale. El text que ha enviat el govern no ho contempla, però Gibert afirma que, tot i això, "la porta a incloure algun tipus de finançament públic a la nova llei no està tancada, estem disposats i obligats a parlar-ne".

El govern recorda que disposa de les cambres per perfilar el text

El text de proposta que ens ha passat la Generalitat és un nyap tal com està redactat

Joan Simó

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE LLEIDA

Si una part de les funcions que fem són públiques, hi ha d'haver també finançament públic

Domènec Espadale

PRESIDENT CAMBRA DE GIRONA

Tal com està redactada la futura llei de la cambra catalana, no té un vessant territorial

Pere Casals

PRESIDENT CAMBRA DE MANRESA

La porta a incloure finançament públic no està tancada, i estem disposats a parlar-ne

Xavier Gibert

SECRETARI D'EMPRESA I COMPETITIVITAT

Facilitar i fomentar les fusions

Les cambres de Palamós i de Sant Feliu de Guíxols fa anys que treballen en la seva fusió. La supressió de les quotes camerals va animar-les a fer el pas i, tot i que en molts aspectes ja són una sola cambra, hauran d'esperar la nova llei per formalitzar la seva fusió. El govern té previst incloure en la llei d'acompanyament dels pressupostos per al 2017 una petita modificació que permetrà legalment la fusió, però no serà fins que hi hagi nova llei i convocatòria d'eleccions que es pugui tancar el procés. Un cop aquestes dues estiguin fusionades, probablement se'ls afegirà la de Girona, i així el mapa cameral es reduirà fins a 11 cambres. La voluntat de la llei, però, és reduir-lo encara més: "No plantegem cap desaparició de cambres però sí un mapa més racional", apunta Xavier Gibert. El govern vol animar els processos de fusió, tot i que destaca que sempre des del voluntarisme. La veritat, però, és que per a l'executiu el mapa encara té marge per reduir-se.

Darrera actualització (Dimarts, 1 de novembre del 2016 17:45)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 01-11-2016 Pàgina 26

[El Punt Avui. Barcelona](#) 01-11-2016 Pàgina 6

[El Punt Avui. Camp i Ebre](#) 01-11-2016 Pàgina 6

[El Punt Avui. Lleida](#) 01-11-2016 Pàgina 6

[El Punt Avui. Maresme](#) 01-11-2016 Pàgina 6

[El Punt Avui. Catalunya Central](#) 01-11-2016 Pàgina 6

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del **registre** pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.

ECONOMIA

Els candidats que siguin contractats s'incorporaran el 15 de novembre per un període de 6 mesos

El Consell contractarà cinc joves del Programa de Garantia Juvenil

Redacció
Manresa

■ ■ ■ Cinc joves beneficiaris del Programa de Garantia Juvenil, amb títol universitari o de Formació Professional, començaran a treballar les properes setmanes al Consell Comarcal del Bages, que s'ha acollit a la resolució de la Generalitat per demanar subvencions destinades a incentivar la contractació en pràctiques de joves beneficiaris d'aquest programa. Els perfils que es demanen des del Consell són els següents: Prospector/insertor laboral (títol universitari), per a treballar en prospecció d'empreses; Delineant/Arquitecte tècnic (títol universitari), per a un projecte de senyalització de polígons; Operador informàtic (FP), per a suport al departament informàtic del Consell; Auxiliar administratiu (FP),

per a suport en l'Arxiu i serveis generals del Consell; Auxiliar administratiu (FP), per a l'àrea de Serveis Socials. Els candidats que siguin contractats s'incorporaran el 15 de novembre, amb un contracte de 6 mesos de durada i a jornada completa. Els/les joves que es contractin han de complir els requisits següents: estar inscrits com a demandants d'ocupació no ocupats (DONO) al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya; han de ser beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil; han d'acreditar la possessió d'un títol universitari o de formació professional de grau mitjà o superior o títols oficialment reconeguts com a equivalents, o d'un certificat de professionalitat, que els habilitin per a l'exercici professional; i també han de omplir els requisits que exigeix la modalitat del contracte de treball

GENCAT

Els que no estiguin inscrits al programa poden trobar informació al web

en pràctiques. Aquells que encara no estiguin inscrits al Programa de Garantia Juvenil poden trobar informació sobre el procediment d'inscripció al web <http://garantiajuvenil.gencat.cat>, presencialment, a la Cambra de Comerç de Manresa (Muralla Del Carme, 17) o a l'Oficina Jove del Bages (Espai Joan Amades, C/de Sant Blai, 14). ■

Networking a Castellbell amb Mònica Mendoza

MONICAMENDOZA.COM

■ ■ ■ Castellbell i el Vilar programa pel proper 22 de novembre la segona jornada de networking adreçada a les empreses i a les persones emprenedores del territori. El programa vol ajudar a generar contactes i complicitats entre els agents del municipi i de la resta de la comarca, que sovint desco- neixen les iniciatives que es bellu- guen al territori. Sota el títol "Nous intercanvis comercials i tecnolò- gics per a la teva empresa", la jornada comptarà amb la xerrada de la consultora i conferenciant Mò- nica Mendoza i inclourà un espai per afavorir els contactes entre tots els participants. ■

Formen persones a l'atur per treballar en l'àrea internacional

Redacció
Manresa

■ ■ ■ La Cambra de Comerç de Manresa, L'Ajuntament de Manresa i la Diputació de Barcelona posen en marxa la segona edició d'un programa formatiu que té per objectiu capacitar persones en situació d'atur per treballar en l'àrea internacional d'empreses del sector de l'automoció. El curs s'iniciarà el 7 de novembre i és gratuït. Els seus principals destinataris són persones que estuguin a l'atur i que posseeixin un perfil administratiu i experiència en aquest àmbit, però sense coneixements ni formació en temes d'importació, exportació i tampoc en internacionalització. Enguany i a diferència del curs pas- sat, la formació s'enfoca d'una ma- nera clara cap a l'àmbit comercial

i de màrqueting.

El curs porta per títol "Gestió com-ercial i màrqueting digital en el comerç internacional" i s'estruc- tura en dos blocs.

El primer, de gestió comercial i màrqueting en el comerç inter- nacional, es farà entre el 7 i el 23 de novembre.

Del 24 de novembre al 16 de de- sembre s'impartirà el segon bloc, dedicat al màrqueting digital in- ternacional.

Mentre duri el projecte, els partici- pants estaran inscrits en una borsa de treball amb l'objectiu de faci- litar a les empreses de la comar- ca el contacte amb professionals qualificats en l'àmbit del comerç internacional.

El curs s'impartirà en horari de 9 del matí a 2 del migdia. I es realitza- rà a les instal·lacions de la Cambra de Comerç de Manresa a l'edifici de Can Jorba. ■

Denso s'amplia amb un nou edifici de 13.000 m²

Redacció
Manresa

■ ■ ■ La multinacional japonesa DENSO Barcelona, líder mundial en la fabricació de components electrònics per a l'automoció, accentua la seva expansió amb l'ad- quisició d'un nou edifici a Sant Fruitós de Bages. L'empresa ha fet aquest moviment al mateix polígon industrial Pla de Santa Anna en què opera des de fa 25 anys.

L'operació està inclosa dins el pa- quet d'inversió quadriennal de 60 milions d'euros que la companyia afronta des de l'any passat al terri- tori per assolir l'any 2020 els 400 mil- lions d'euros en vendes. L'empresa dóna feina a més de 700 treballa- dors i preveu acabar el seu exerci- ci fiscal 2016 amb unes vendes de 300 milions d'euros.

L'adquisició d'aquest nou edifici, de prop de 13.000 metres quadrats,

En primer pla Denso actual, al fons, de groc el nou edifici que ha adquirit

permetrà reduir l'estoc, millorar la productivitat i el flux logístic de l'empresa a partir de mitjan 2017, moment en què entraria en funci- onament. En un primer moment operaran les àrees de magatzem, inspecció i aprovació de qualitat, a més d'una part logística. DENSO estudiarà destinar més seccions i funcions a aquest nou edifici des- prés de la implantació de noves lí-

nies de producció com la d'injecció d'alumini a la seva planta actual. El trasllat d'aquestes funcions i la posada en marxa d'un nou edifi- ci amb els mateixos estàndards de qualitat, seguretat i productivitat de DENSO suposa un desafiament per a la plantilla i una expectati- va de creixement i millora conti- nua de totes les funcions actuals de l'empresa. ■

BancaMarch
banqueros desde 1926

A Manresa, Passeig Pere III 14 2
Telèfon: 938724632

Síganos

BEST ASSET & WEALTH
MANAGEMENT / SPAIN

BEST PRIVATE BANK FOR
SUSTAINABLE GROWTH / EUROPE

BEST PRIVATE
BANK SPAIN

BEST ASSET MANAGEMENT
BANK SPAIN

7 dies

LA CRÒNICA DE LA SETMANA

EL PERSONATGE DE LA SETMANA
Martí Cots, de cal Ramonet de Pi. El delinqüent reincident, conegut com el Rambo de la Cerdanya, no sap ni fer-se ric ni canviar d'aires ►30

CASOS PERDUTS
Els cromos de la setmana. Diàlegs i reflexions imaginàries però en cap cas impossibles dels protagonistes de l'actualitat ►32

Els agents socials prenen autonomia en absència de l'estat

ELS TEMES: economia ultraliberal o deixadesa institucional, de la voracitat recaptatòria de les administracions, de si l'estat va per una banda i la societat per una altra

El contrast

SALVADOR REDÓ | MANRESA

La Unió Europea ja ha deixat clar que vol que el govern d'Espanya retalli 5.500 milions d'euros més i que ho faci immediatament, sense mandres, i els dos anys propers la xifra de retallada exigida per la UE és d'onze mil milions més; hi havia un objectiu de déficit del 2,8 i ara estem en el 3,6; aquests diners de menys s'hauran de repartir entre totes les administracions públiques que, vist com s'han fet les coses, no és forassenyat pensar que tocarà el rebre principalment a les autonomies, als ajuntaments i al dia a dia de la gent.

Regió7 –Això és l'economia ultraliberal, no? Aquella que socialitza les pèrdues i privatitza els guanys.

Casals –No. Això no té res a veure amb ideologies. Això és una manca de professionalitat o ganes d'enganyar amb finalitats electorals i fer pressupostos que no es creuen ni ells. En el fons tenen objectius polítics, electorals, i dir les veritats els sembla que els passarà factura i, per tant, han de fer pressupostos expansius sabent que els ingressos no seran els que diuen. Aleshores arriba un moment en què decideixin rebaixar els im-

postos, cosa que celebrem, però que cal fer si hi ha base per fer-ho, i ara se'ls ha disparat el déficit i, com que ells no comptaven que a partir del desembre passat no poguessin formar govern, aquell pressupost que era fictici se'ls ha disparat i a més a més n'han fet un per al 2016 que encara era pitjor perquè el feien de cara a la galeria. Aleshores tot això genera desconfiança i ara tot són planys, plors i autojustificacions. Això no és un tema l'ultraliberalisme ni històries, això és un passar la pilota i que en paguin les conseqüències els altres.

Vidal Sixto –Primer, això és una estafa; segon, comportarà una recentralització i tercer, això són polítiques ultraliberals perquè les retallades tornaran a ser socials, que és de l'únic lloc on aquesta gent vol retallar. L'únic pressupost que no ha disminuït i que algunes vegades ha augmentat ha estat el de defensa de l'estat.

Casals –En això estem d'acord, això no té sentit.

Vidal Sixto –Parlant de confiança, la trajectòria dels que manen ens duen a aquesta previsió. Ultraliberalisme i recentralització és el que han fet aquests darrers anys; la recentralització és el fil conductor de tot. I empitjorarà la situació de pimes, de treballadors, d'aturats, de pensionistes... I si han d'afavorir algú serà les empreses de l'ílex.

I aquest repartiment del deute tornarà a ser inversament proporcional: els ajuntaments molt, les autonomies una mica menys i l'estat zero.

Casals –Jo d'això no en diria una política ultraliberal, jo en diria polítiques totalment desencertades. No es mereixen ni aquesta qualificació. Fan un pressupost que no quadra i que no està fet perquè incrementi l'activitat econòmica... No es tracta de repartir la misèria, es tracta de posar les bases per crear riquesa i repartir-la. En tot cas, estan posant les bases perquè s'enriqueixi algú altre, que no és el mateix, perquè el país no genera prou riquesa per solucionar els seus problemes estructurals. Fer inversions improductives i deixar de fer les productives, no tenir en compte els efectes perversos que produeix el sentiment d'inseguretat a les persones, que repercuteix directament sobre el consum i l'afectació de tot plegat sobre els més febles, això és el que no té sentit. No es pot retallar en els aspectes socials, s'ha de treballar per generar ingressos i generar confiança i no s'hi treballa. Ens hem equivocat en moltes coses, ens hem equivocat pensant que, si es beneficia les empreses de l'ílex, aquestes tiraran la resta del país; aquí s'han equivocat, i no les vull pas criminalitzar. El país es tibia a través de les pimes. Si ens sembla que les gran empreses tibaràn

PERE CASALS

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE MANRESA

«Això no té res a veure amb ideologies. Això és una manca de professionalitat o ganes d'enganyar la gent amb finalitats electorals»

«No es tracta de repartir la misèria, es tracta de posar les bases per crear riquesa i repartir-la»

«Moltes empreses han quedat descapitalitzades. Potser no ho hem sabut transmetre i l'opinió pública no ho percep»

«Si el país va endavant és perquè la societat civil ha reaccionat... Fa molt temps que s'ha posat les piles»

«Les administracions d'aquest país han tendit a treure tantes competències com poden a la societat civil. No tenim la riquesa de la concertació»

LLUÍS VIDAL SIXTO

SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL VALLÈS OCCIDENTAL-CATALUNYA
CENTRAL DE CCOO

«Això són polítiques ultraliberals perquè les retallades tornaran a ser socials, que és d'on aquesta gent vol retallar»

«Malauradament venim d'una etapa de barbaritats contínues i la capacitat de reacció també l'has de mesurar»

«L'administració no fa de dinamitzadora, ni de les relacions laborals, ni en productivitat, ni en innovació»

«Els països del centre i nord d'Europa han mantingut el triangle d'administració, empreses i sindicats»

«L'equilibri s'ha substituït amb el tatcherisme: uns quants viuen molt bé, una base àmplia de gent, regular i una altra capa s'ho passa molt malament»

les mitjanes i les petites i que salvaran el país, doncs que els posin unes condicions. Que els adjudiquin obra pública o que els ajudin a vendre obra pública fora d'aquí però que els forcin a fer contractes decents i a pagar segons els terminis establerts. Si hi hagués lleialtat de país i comprensió del teixit econòmic, ja no farien aquestes menes de contractes escanyadors que fan a les pimes, que sobreviuen com poden si és que no han de tancar. I això passa cada dia, i això es tolera. Que els grans faran de tractores del petits és una mentida, una fal·làcia. I això passa tant a l'estat com a Catalunya. La clau està en la petita i mitjana. Són poc imaginatius i han de fer marxa enrere. No fotem!, això és enganyar la població, i així la roda virtuosa del consum que tiba la producció no engegava.

Regió7 –I a més a més, el govern de l'estat canvia les normes de joc a mitja partida i ara obliga les empreses a avançar els diners que s'havien de pagar el juny de l'any vinent. Això és un préstec a l'estat a cost zero que forçarà les empreses a fer una provisió de diners extra. Uns diners que potser estaven destinats a refluotacions, a inversions o simplement a pagar jornals.

Casals –Oh, i espera't. I què faran l'any vinent? Ens faran avançar els diners del 2018? O els del 18 i els del 19 perquè no en tindran prou? Això no té sentit, no volen tocar les seves coses, les infraestructures que no serveixen per a res, aquest cos funcional que és poc eficient, que hauria de treballar per al país però que massa vegades posa obstacles, polítics, econòmics de funcionament.

Regió7 –Aquesta situació pot tenir una concreció en un augment de conflictivitat quan aquests diners que l'empresa tenia previst destinar a millores salarials o a inversions no es puguin fer, amb la qual cosa entrem en una espiral de noves precaritzacions...

Casals –O aniràs al banc a demanar un préstec i no te'l donarà perquè no li agradaran els teus nous números. Tindrà conseqüències, això.

Regió7 –Doncs tinc la impressió que ni des de les organitzacions empresarials ni des dels sindicats no s'ha fet gaire soroll.

Casals – En el vostre diari ho heu tractat. El que passa és que l'empresari no acostuma a fer manifestacions. Això s'ha dit, però, pensa una cosa, qui paga menys impostos en percentatge són les més grans, paguen misèries. L'empresa normal paga el 25% sobre els seus beneficis i no hi ha deduccions, se les van carregar gairebé totes. L'empresa gran, jugant amb les seves filials i amb totes aquestes històries, acaben pagant misèries, i això és el gran mal, com que a aquests els fan pessigolles, els és igual, i qui acaba pagant és la gran massa d'empreses i de treballadors que són els que paguen la festa.

Vidal Sixto –Sobre les reaccions o no, el que veig és que quan hi ha una barbaritat, la reacció sol ser

bastant intensa i ràpida però, malauradament, venim d'una etapa de barbaritats contínues i la capacitat de reacció també l'has de mesurar. Si mires l'històric, veuràs que sí que hi ha posicionaments en aquest cas, per exemple, d'acord d'empresaris i sindicats, amb tots els canvis que hi va haver en les energies renovables que va ser una barbaritat que ens posa a la cua d'Europa.

Casals –Un disbarat que va deixar molta gent, moltes inversions penjades.

Vidal Sixto –Com que d'aquestes n'hi ha hagut tantes, crec que la capacitat de reacció també baixa. No perquè els col·lectius afectats no ho coneguïn, no hi estiguin en contra o no vulguin fer coses... És que déu n'hi do, eh!

Regió7 –Aquest estat de coses es pot traduir que en les taules de negociació apareguin els empresaris i diguin als treballadors que de tot allò parlat, ara res.

Casals –Això pot passar, i això passarà. I això no surt a la premsa si no és que ja es tracta d'una empresa mitjana.

Vidal Sixto –És que això ja ha passat. En el tema de les renovables ja hi ha hagut acomiadaments i redimensionats d'empreses. I què fas, si és una causa objectiva? Doncs només pots minimitzar els impactes.

Casals –Això no ha tingut gaire ressò mediàtic perquè no hi ha hagut soroll, però s'han perdut molts llocs de treball. Moltes empreses han quedat descapitalitzades. Potser no ho hem sabut transmetre suficientment i al final l'opinió pública no ho percep. Però això és el pa de cada dia i ho viuen els sindicats i els empresaris, i sortosament crec que en aquestes èpoques difícils hi ha hagut més entesa entre les parts per intentar solucionar els problemes que no pas baralles, que també n'hi ha hagut.

Regió7 –Esteu dient que l'estat va per una banda i que la societat va per una altra?

Casals –Sí senyor! És així. El dia a dia de les empreses és que ens han deixat descapitalitzats. Hi ha, però, un altre component, que és que tot plegat ha fet canviar molt les relacions laborals. Evidentment que hi ha propietaris i hi ha assalariats, però crec que en moltes empreses s'ha acabat fent consciència d'empresa. L'empresa no és només l'empresari, és tots els que en viuen: l'empresari perquè en treu, si pot, uns dividendes, el treballador perquè té un salari, els proveïdors perquè també viuen d'allò que els encarreguen i l'entorn social que rep les repercussions de tot el moviment econòmic. Que una empresa estigui en marxa fa que la gent amb el seu salari vagi al comerç o als restaurants o fan patrocinis, tot això és empresa. Tot-hom té problemes, però en la majoria dels casos es resolen d'una manera civilitzada. Sempre és millor un mal acord que una bona baralla que no porta enlloc. Penso que això és una de les coses bones que ens ha dut la crisi. Com l'altra que diu que no hem de viure de la il·lusió sinó de la realitat i la reali-

tat palpable comença per la indústria i darrere seu ve la resta. Ara la indústria ja no és el dimoni, tot-hom en vol. Aquest és un altre canvi estructural mental que ens ha dut la crisi.

Vidal Sixto –D'això que diu el Pere hi ha un component que és evident: l'estat ha deixat d'ingerir. Quan ha fet alguna cosa, ha estat negatiu per a totes les parts, i sí que s'està recuperant l'autonomia de funcionament de les parts perquè, si no, és que no hi ha manera de tirar endavant. En posaré algun exemple. Quan alguna administració amb competències socials, les inspeccions de treballs, els jutjats socials, prevenció de riscos, actua quan hi ha una petició de totes les parts a mig any vista, a un any vista, si l'entramat institucional ja funciona així amb allò que és reactiu, en el que seria proactiu, és que estem en un panorama de nul·litat. L'administració no fa de dinamitzadora, ni de les relacions laborals, ni en productivitat, ni en innovació.

Casals –Si el país va endavant és perquè la societat civil ha reaccionat. L'administració encara avui no fa grans coses per evitar el drama de la gent que travessa la Mediterrània, per exemple. La societat civil fa molt temps que s'ha posat les piles. Pel que fa al dia a dia s'han arreglat moltes coses, que no sempre transcendeixen a l'opinió pública però que es fan.

Vidal Sixto –Una cosa que crec que hem d'envejar d'aquests països del centre i del nord d'Europa, que sempre agafem com a mirall, és que han mantingut aquest triangle format per l'administració, que és una pèrdua que no intervinguin, empreses i sindicats i en això estan molt endavant nostre. I aquí recupero una de les etiquetes que abans hem dit de si en posàvem o no. Crec que aquests països han mantingut bastant les etiquetes tipus socialcristià o socialdemòcrata i les qüestions pràctiques que això porta. I aquest és un patrimoni d'ells que nosaltres gairebé ni recordem.

Regió7 –I que són les sigles o els posicionaments polítics que van pactar el naixement de l'estat del benestar un cop acabada la Segona Guerra Mundial.

Vidal Sixto –L'equilibri s'ha substituït amb el tatcherisme: uns quants viuen molt bé, una base àmplia de gent, regular i una altra capa de la societat que s'ho passa molt malament.

Casals –Continuo pensant que aquesta etiqueta és equivocada. La diferència està que en els països del sud es deia que la gent no estava prou preparada per prendre decisions i que havia de ser l'administració qui havia de fer-ho i tutelar. I això és un error, oimés en l'actualitat, amb la quantitat de gent preparada que tenim. Encara el poder polític té aquesta mentalitat. Potser és la força del costum. La realitat del dia a dia demostra que és molt diferent. Les administracions d'aquest país han tendit a treure tantes competències com poden a la societat civil. No tenim la riquesa de la concertació.

MANAGEMENT: GESTIÓ DEL BIG DATA

«Les pime poden encarar la nova etapa que comença en el món del Big Data considerant que no els afecta i que els recursos que cal invertir-hi només estan a l'abast de les grans empreses, o buscar noves oportunitats en el nou entorn»

TRIBUNA
UNIVERSITÀRIA

Antoni Viladomat

PROFESSOR COL·LABORADOR DE LA UVIC-UCC I DE L'EPSEM
DIRECTOR VIGÉS CONSULTING, S.L.

Les empreses cada vegada poden tenir accés a més i més dades per a la seva gestió. Fa uns anys les dades que s'utilitzaven per prendre decisions eren majoritàriament de tipus econòmic-financer: vendes, marges, beneficis, deutes...

Després de l'aparició del concepte de quadre de comandament integral (CMI o Business Scorecard) a mitjan anys 90, es van ampliar els tipus de dades recollides, donant com a resultats indicadors sobre quatre vectors de la gestió de l'empresa: econòmic-financers, processos interns, personal i clients.

Amb la tecnologia actual i la consolidada utilització de dispositius mòbils i Internet, les dades que les empreses poden potencialment utilitzar avui en dia s'han incrementat de forma exponencial: xarxes socials, geolocalització de mòbils, rastres de pagaments amb targetes, consultes de pàgines web, etc. Cal pensar que aquest tipus de dades s'estan generant massivament de forma contínua i ja no es pot emprar el procediment clàssic de recollir, entrar en un sistema, analitzar amb tran-

quil·litat i treure'n conclusions per a una posterior pressa de decisions; tot això ha de ser molt més àgil i ràpid.

El concepte cadena de valor de la dada es manté. La cadena clàssica indica que cal seguir tres passos: primer obtenir la dada, segon processar-la i tercer utilitzar-la. La novetat està a com fer això avui en dia i no arribar tard. No té cap sentit disposar d'uns informes molt complets per a una direcció que va haver de prendre les decisions abans que aquests li arribessin.

Si observem l'evolució en les eines utilitzades per a la gestió de dades un cop van aparèixer les eines informàtiques, trobem que inicialment es van fer servir fulls de càlcul, després bases de dades relacionals, posteriorment eines de B.I. (Business Intelligence) i actualment hi ha eines específiques per al Big Data com bases de dades NoSQL que fan servir empreses com Google, Facebook, Amazon o Inditex.

El Big Data és cosa només de les grans empreses? Les petites empreses se'n poden beneficiar? Com? Són preguntes que molts directius es plantegen.

El primer que cal fer és entendre què és això del Big Data, no vol pas dir anar acumulant dades de tot i pertot arreu sense sentit. Si ho féssim així se'ns diagnosticaria com directius amb la Síndrome de Diògenes de les dades. De fet, no existeix encara una definició única i que tothom hi estigui d'acord sobre què s'entén per Big Data. Els punts de vista actuals amb més consens ho defineixen com: 1) la presa de decisions o la prestació de ser-

El fenomen Big Data ha arribat per quedar-se

veis basada en l'ús de fluxos digitals i la capacitat de processar-los en temps real (Roca Salvatella, 2015, 2) dades massives que compleixen les tres característiques conegudes com a 3-V: volum, velocitat i varietat (Caballero, R.; Martín, E., 2015). Detallant una mica el concepte 3-V, per volum cal entendre la gran quantitat de dades a gestionar; per velocitat el que tardem des de l'arribada de dades (Internet), emmagatzematge i fins a l'actualització de les nostres bases de dades; per varietat, és un fet que la tipologia de dades a tractar és tan diferent (números, vídeos, so, text...) i canviant, que dificulta la seva gestió en una base de dades tradicional on es predefinien l'estructura i els tipus de dades a gestionar.

Les pime poden encarar aquesta nova etapa que comença en el món del Big Data considerant que no els afecta i que

els recursos que cal invertir-hi només estan a l'abast de les grans empreses o, per altra banda, buscar noves oportunitats en el nou entorn. Existeixen exemples concrets d'aprofitament d'aquesta nova situació, com el d'aprofitar les dades d'un estudi que es va fer a Barcelona dels recorreguts que fan els creueristes a partir de les dades dels seus telèfons mòbils (roaming, país d'origen i geolocalització) i detectar diversos establiments de restauració que havien d'incorporar les cartes en nous idiomes ja que hi havia un flux destacable de turistes de nacionalitats que no havien considerat. Un altre exemple el trobaríem buscant models de negoci basats en l'anomenat SOLOMO (Social-Location-Mobile), és a dir la cerca d'oportunitats de negoci aprofitant la gestió de dades massives de les xarxes socials, la geolocalització de la persona i el fet de tenir a mà algun tipus de dispositiu mòbil (telèfon o tauleta). Un exemple de negoci basat en el SOLOMO seria buscar aparcament fent servir alguna aplicació que ens indiqui els llocs lliures propers a la zona on volem aparcar.

Per concloure, convé afegir que el Big Data és un fenomen que ha arribat per quedar-se i per tant les empreses, sigui quina sigui la seva dimensió, hauran de tenir en compte aquest nou element i mirar d'aprofitar-lo per ser més competitives o crear noves empreses a partir de les oportunitats que s'aniran generant, molt més encara quan es generalitzi el tema de la Internet de les coses, IoT, de l'anglès Internet of Things.

RESIGNACIÓ PASSIVA O RESPOSTA ACTIVA

«Avaluem conjuntament com enriqueim l'estratègia municipal per trobar el camí d'assolir una Manresa il·lusionadora»

LLETRES DE CANVI

Pere Casals

PRESIDENT DE LA CAMBRA
DE COMERÇ DE MANRESA

Diu que som el país del seny i la rauxa. Presumim que el seny és un valor propi de la nostra cultura, una virtut, tot i que, com afirma la dita, «qui presum, fa fum». És a dir, que no sempre som tan assenyats com ens agrada pensar. Val a dir que a vegades l'excés de seny ens pot fer ultrapassar el nivell raonable de ponderació o prudència, esdevenint excessivament conservadors, poc innovadors, i limitar-nos a l'hora de trobar alternatives per solucionar els problemes que ens toca resoldre.

Davant d'un gran problema com és el de redreçar uns comptes municipals massa endeutats, amb un dèficit galopant, i en un

moment de recessió econòmica, òbviament cal començar per fer una bona diagnosi de la situació, punts forts i febles, i marcar un camí que porti cap al redreçament. I s'ha de seguir amb seny i coratge, atents als entrebancs que apareguin a l'entorn. Aquesta és la labor que s'espera d'un bon gestor. El plus que hi pot aportar un líder que proposa aprofitar la situació per fer un salt endavant, és que no es resigna a tornar al punt de partida sinó que treballa activament per un horitzó millor.

Certament a Manresa s'està vivint una situació d'aquestes, ha calgut aplicar un pla d'endrega de comptes i s'ha actuat en diversos fronts. Parlant en termes comptables, s'han hagut d'aprimar les despeses, sobretot les d'inversió, i a la banda dels ingressos bàsicament s'ha actuat sobre alguns tributs per compensar la caiguda d'altres. I en això destaca l'IBI, l'impost de béns immobles, que en pocs anys ha tingut un increment notable. Prou que ho saben els habitants i les empreses locals, que la puja els ha enganyat en un moment d'evident feblesa.

Tothom entén que un moment o altre s'ha de passar per un tràngol com aquest, si

s'expliquen amb claredat el camí i el calendari marcats, sempre que hi hagi el compromís de revertir la situació. Per això aquests darrers anys una cinquantena d'entitats de la societat civil manresana han començat a reclamar aclarir aquest horitzó. Però no ens n'hem sortit. Hem aconseguit amorosir els increments recaptatoris, però no hi ha explicacions més enllà de l'exercici següent. Sempre la gran coartada: si rebaiem ingressos caldrà retallar prestacions socials.

Per això les entitats hem volgut anar més enllà i reclamar més imaginació i amplitud de mires, creure en una gran Manresa, engrescadora i atractiva, que ens porti més habitants i activitat econòmica. D'idees n'hi ha moltes, i una proposta transversal és treballar-les conjuntament amb els municipis més propers, que creiem que el repte també els interessa i podem fer un projecte

«De vegades l'excés de seny ens pot fer ultrapassar el nivell raonable de ponderació o prudència, i esdevenir excessivament conservadors»

conjunt més potent. Que a la vegada ens permetria aprofundir en la coordinació de serveis, per fer-los més eficients i menys costosos per a tots. Aquesta és la proposta. Quan això s'ha simplificat amb titulars sobre una àrea metropolitana o la fusió administrativa amb Sant Joan i Sant Fruitós, han sortit algunes urticàries. Hauríem de superar-les i parlar-ne a fons.

Resignar-se a un únic objectiu estratègic de tornar a tenir uns comptes sanejats, amb l'excusa del seny que ha de tenir el gestor, i menystenir en un atac de rauxa, sense entrar en una reflexió més profunda, algunes idees assenyades que posen sobre la taula un grup d'institucions de la teva ciutat per anar més enllà, és certament sorprenent. No siguem tan resignats, posem-hi un seny actiu i avaluem conjuntament com enriqueim l'estratègia municipal per trobar el camí d'assolir una Manresa il·lusionadora.

«Les entitats hem volgut anar més enllà i reclamar més imaginació i amplitud de mires, creure en una gran Manresa, engrescadora i atractiva»